

Amatőr gyilkos, brutális gyilkosság

Csendes gyász ül az utcákon, melyből még a vénasszonyok nyarának napsugaras reggele sem zökkenti ki Szőgyént. Az Érsekújvári járásban található, 2630 lelket számláló, többnyire magyarok lakta községről egy korábban készült riportunkban gazdag kulturális hagyományairól, régészeti kincseiről adhattunk hírt. Sajnos, szeptember nyolcadikától országsszerte leginkább egy felderítetlen, könyörtelenül elkövetett gyilkosság helyszínévé emlegetik.

Ki tette, és MIÉRT?

Az emberek bizalmatlanok, nem szívesen veszik a faggatózást. "Miért éppen a mi falunkban?! Nem is értjük igazán, hogy mi történt... Gondolja, hogy nekünk nem lennének könnyebbek az éjszakáink, ha már megvolna a tettes?" — kérdez vissza a falu bevásárlóközpontjába igyekvő idős házaspár, majd útbaigazítanak a Téglás vendéglő felé.

A park mellett lejtő út végén hamarosan felbukkan a kiskocsmas terasza. Odabent a pultnál Szilárd csapolja a folyékony kenyeret. Délelőtt lévén, még kevés vendég van. Könnyek szöknek a szemébe, arca belesápad, amikor a történetéről kérdezem. "... emlékszem arra, ahogyan bejött ide, teljesen le volt égve a bőre! Nem ismertem rá, érti? ... pedig az unokatestvérem!!! Még meg is kérdezte: mi az, nem ismersem meg? Mindvégig az eszméletlenül volt. Azt mondta, valaki menjen gyorsan, és nézze meg a családját, nem történt-e bajuk. Víz, víz, víz kért, hogy öntögessük. Bevallom, nagyon meg voltam ijedve... Aztán mindjárt hívtuk a mentőket és a tűzoltókat, mert égett a garázs is" — idézte fel a szeptember 8-i este drámai eseményeit a fiatal ember. Amikor arról faggatom, unokatestvérenek voltak-e ellenségei, esetleg konfliktusai, a fejét csóválja: "Nem is járt ki.

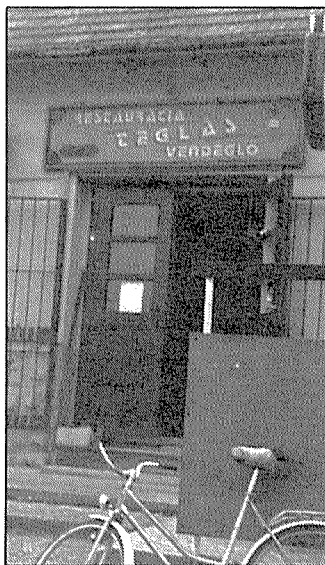
majd kilenc óra tájban ő hozta haza egyik társát is autóval. Miután kivetette őt, a garázsához hajtott. Állítólag a gyilkos (gyilkosok?) már várt rá. A szerencsétlen 32 éves fiatal embert leöntötték benzinnel, majd könyörtelenül meggyújtották.

A lángoló férfi előbb a szemben lakók segítségét kérte, amiről a ház előtti égett fű nyoma árulkodik, majd a szomszéd házba zörgetett be. Azok hozták is a vizet, de Zoltán időközben továbbrohant, az árokba hemperegve maga is próbálta oltani a tüzet. Nehezen, de ismét talpra állt, és a (felvételünkön látható) Téglás kocsmá felé igyekezett, ahonnan azonnal a segítségére siettek. Oltották, ahogy csak bírták.

Találgatások

"... Zoltán szó szerint azt mondta a tettes(ek)ről: az egyik alacsonyabb volt mint én... Amikor eloltották az égő testet, és megérkeztek az orvosok, Zoltán megkérdezte tőlük, mennyi esélye van a túlélésre, mert vannak dolgok, amiket még szeretne elintézni. Nem pedig azt, hogy: egy bizonyos fontos dolognak akar a végére járni — mint ahogy a sajtóban írták, és ami találgatásokra adhat okot! Egy szerűen realista ember volt, tudni akarta, van-e esélye túlélni az égési sérüléseket" — mondja látogatásunkkor Nágel Dezső szőgyéni polgármester, aki-

an ennyit mond: "Barátságos volt, nem voltak haragosai, nagyon aktív emberként ismertük, aki sosem félt a munkától. Édesapja mezőgazdasági vállalkozó, neki is szívesen segített. Amikor kórházba szállították, a családja megpróbált segíteni. Nemrég az RTL-klub egyik műsorában be-

A Téglás vendéglő, ahol a fáklyaként égő fiatalemberen próbálták oltani a tüzet

mutattak egy orvosnőt, őt hívta fel telefonon a család, elmondták, milyen komoly sérüléseket szenvedett Zoltán, ám súlyos sérülései ellenére mindvégig a tudatánál van. Az orvosnő erre azt mondta, vagy a diagnózis nem helyes, vagy már nem élhet ez az ember. Végül autóba ült, de sajnos már későn ért ide". Nágel Dezső még azt is elárulta, Zoltánnal azt tervezték, hogy a szeptember 17-re esedékes születésnapját a községi képviselő testület ülése után közösen megünneplik. Sajnos, erre már nem kerülhetett sor.

Szőgyénben jóra való emberek élnek...

A szőgyéni temetőben szeptember 14-én, kedden Czuczor József római katolikus plébános szolgáltatta a gyászmisét, melyen több mint ezren vettek részt. Amikor meglátogattuk a plébánián, elmondta, a helyi hívek fájdalommal vegyes félelemmel fogadták az ő biztató szavait, és közösen imádkoztak az elhunytért. A hívekben él a félelem, hiszen nem mindnapos gaztett történt. "Sárai Zoltán szeretetteljes, nagyszerű ember volt. A szőgyéni emberekről pedig csak azt tudom mondani, hogy a legtöbbször gyakorló hívők. Emellett pedig dolgozók, nagyon sokat tettek eddig is a helyi templomért, annak felújításáért. A falu kedélyét felborzó bűneset tizenöt évvel ezelőtt történt itt utoljára Szőgyénben, de ehhez a tragédiához nem hasonlítható. Akkoriban gyűjtés volt a templomban, s ezt követően a plébánián támadtak rá a helyi papra. Durván megfenyegették, ezért nem merte elárulni a tettesek nevét, magában tartotta, mint a gyónási titkot... Sajnos, azt kell tapasztalnom, hogy a mai világban minden a pénz körül forog, sokan alig tudnak megélni, adósságok közt vergődnek, és indulatosabbak is..."

Munkahely és politika

A barti szövetkezetben, csakúgy mint másutt, egy ideje

anyagi gondokkal küszködtek, és előfordult, hogy késtek a bérek kifizetésével is. A gondok idővel mégis megoldódtak.

Trencsik Zsolt, a barti szövetkezet alelnöke lapunknak elmondta, szerinte nem a munkahelyi problémák miatt történt az eset: "... Hiszen ha lettek is volna konfliktusok, nem hinném, hogy a bosszúállásnak ez a megfelelő módja! Kint voltak a rendőrségtől, mindenkit kihallgattak, és senki sem tudott olyan indokot, amiért ezt valaki megtehetné volna. Az emberek zaklatottak, nem értik, hogy napjainkban ilyen dolog egyáltalán megtörténhetett. A szövetkezetnek ugyan vannak anyagi gondjai, de nem hinném, hogy ebben kellene keresni az okot. A rendőrtől megtudtuk, hogy a valómások alapján másik fonalon folytatódik a nyomozás. Itt a szövetkezetben egyszerű, kétkezi munkások dolgoznak, nem hinném hogy ilyen drasztikus megoldáshoz folyamodnának, még akkor sem, ha tényleg valami gondjuk, panaszuk lett volna. Értetlenül állunk a történetek felett!

Amint azt megtudtuk, Sárai Zoltán rendkívül sokoldalú és közismert ember volt. Barátai, ismerősei, esetleges ellenségei vagy rosszakarói körét nagyon nehéz volna behatárolni.

Száraz József, Udvard polgármestere, aki az MKP érsekújvári járási szervezetének elnöke, a következőket mondta el az ügy kapcsán: "A gyilkos semmiképpen sem politikai vagy pedig nemzetiségi indokkal követte el a tettet. Az elhunyt fiatalember az MKP járási szervezetének alelnöke volt, de el sem tudjuk képzelni, hogy miért akarták volna őt ilyen módon eltávolítani. Különös drasztikussággal elkövetett gyilkosságról van szó. A tettes bizonyára amatőr lehetett, és indítékai felől nincsenek információink" — jegyezte meg, majd Sárai Zoltánról elmondta, hogy fiatal kora ellenére higgadt, nagyon megfontolt ember volt, akit a párton belül is kedveltek: "Nagyon sok mindent rá építettem, megbízható munkatárs volt. Bármiről el tudunk beszélgetni, akár szakmai problémákról is. Zoltán tagja volt a párton belül létrehozott kerületi mezőgazdasági szakbizottságnak is. Most már fájón említem csak, hogy nagyon sok terüvön volt vele, nevé még a legközelebbi parlamenti választásokon is feltűnhetett volna. Mondanom sem kell, nagyon komoly veszteség ért bennünket. Az utolsó délelőttön még beszélünk telefonon, intéztük az éppen soron levő ügyeinket. Sajnálatos, hogy ez történt vele. S bár tudom, hogy a hiánya elsősorban a családjának fáj, ama bizonyos "nagy család" számára is nagyon fog hiányozni!"

A rendőrség a vizsgálat idejére teljes hírzáratot rendelt el. Szőgyénben pedig az eset kapcsán nem történtek különösebb, szigorított biztonsági intézkedések a falu lakói érdekében. Sárai Zoltán szerettei, barátai és mindazok, akik ismeretlenül is borzongva és értetlenül állnak a brutális gyilkosság felett, bíznak abban, hogy a tettes előbb-utóbb kézre kerül!

SZÁZ ILDIKÓ

(A SZERZŐ FELVÉTELEI)

Sárai Zoltán, élt 32 évét

Nem tudok verekedésekről, vitákról sem. A szüleink testvérek, jól ismertük egymást... Ehhez hasonló esetről még nem hallottam, mindenki nagyon meglepődött."

Sárai Zoltán 1967. szeptember 17-én született, Szőgyénben járt iskolába is. Majd miután elvégezte a Nyitrai Mezőgazdasági Főiskolát, itt élt családjával, nevelte fiát (aki most hatéves), futballozott, szervezte a falu kulturális életét. S itt lett később a Csemadok és az MKP helyi szervezetének elnöke is, a szomszédos Barton pedig a szövetkezet vezetését bízták rá. Azon a bizonyos szerdai napon késő estig dolgozott. A mezőgazdasági gépeket javították,

nek íróasztalán újságcikkek garmadája hever. Valamennyi Sárai Zoltán tragikus halálával kapcsolatban íródott. "Az egyik lapban még azt is kifogásolták, hogy a temetés magyar nyelven zajlott. Ugyancsak fáj laltam, amikor azt olvastam, hogy 'nem egészen tiszta gazdasági ügyekbe' akarták őt bevonni. Ez rossz fényt vet az emlékére. Folytak még a találgatások és a gyanúsítgatások a faluban, hiszen az emberek máig nem tették túl magukat a történeteken. Szőgyénben 1992-től működik községi rendőrség, jelenleg ketten-ketten váltják egymást. Az állami rendőrség is gyakrabban mutatkozik az eset óta" — tájékoztat, majd amikor az elhunytól kérdezem, szomorú-